

15 września 1926 r.

URZĄD PATENTOWY

E046 4/94
BIBLIOTEKAUrzędu Patentowego
Polskiej Rzeczypospolitej

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 3812.

Józef Kwiatkowski
(Lwów, Polska).

Kl. 37b 6.

37a 1/94

Sposób wyrobu masy ogniochronnej.

Zgłoszono 9 września 1921 r.

Udzielono 19 grudnia 1925 r.

Przedmiotem wynalazku niniejszego jest nowy sposób wyrobu masy ogniochronnej, przeznaczonej przede wszystkim do chronienia od ognia budynków i innych przedmiotów z drzewa.

Według wynalazku niniejszego wytwarza się masę ogniochronną w sposób następujący: czystą glinę, nie zawierającą żadnych domieszek lub kamyczków, przesiewa się, poczem oblewa się ją rozpuszczonym gorącym karukiem i rozrabia dokładnie tak długo, aż najdrobniejsze cząstki gliny prześląkną równomiernie karukiem. Po tak dokładnem przemieszaniu rozściela się masę na poziomej desce lub na podłodze i pozostawia tak długo aż wyschnie, przyczem podczas schnięcia miesza się ją jeszcze kilkakrotnie. Po wyschnięciu rozdrabnia się masę ręcznym wałkiem lub kijanką i prze-

chowuje w workach lub skrzyniach aż do czasu użycia.

Masa bywa najskuteczniejszą, jeżeli na 100 części ciężarowych czystej gliny doda się 5 — 10% karuku. Rozczyn karuku winien zawierać 100 części karuku w 300 częściach wody.

Przed użyciem rozrabia się suchą ogniotrwałą masę dokładnie, mieszając ją z wrzącą wodą w tym celu, by na nowo rozpuścić znajdujący się w masie wyschnięty karuk. Przy użyciu powinna masa być prawie płynną, ażeby rozpuszczony karuk, znajdujący się w niej, mógł zmoczyć drzewo i przylgnąć do niego, przyklejając w ten sposób glinę do drzewa. Gęsta masa ogniochronna stężeje zbyt prędko, a do drzewa wcale się nie przyklei lub też tylko słabo.

Po należytem przygotowaniu masy o-

71
ogniochronnej rozciera się ją na drzewie w jednym kierunku gładką żelazną lub drewnianą płytką. Warstwa masy na drzewie nie powinna być grubsza jak 1 — 2 mm. Grubość ta chroni zupełnie drzewo od podpalenia i spalenia. Należy na to zwrócić uwagę, by warstwa masy ogniochronnej była gładka i dobrze do drzewa przylegała. W ten sposób dobrze przylegająca i gładka warstwa masy daje składowym częściom budynków piękny wygląd.

Przez pokrycie w sposób powyżej opisany drzewa masą ogniochronną, chociażby tylko na 1 mm grubości, zostaje dostęp powietrza zupełnie od drzewa odcięty, i drzewa takiego nie można tak podpalić, by samo dalej się paliło. Pod wpływem płomienia zwęgli się drzewo tylko w tem miejscu, w którem sam płomień przez dłuższy czas działa. Należy zauważyć, że samo oblepienie drzewa gliną, bez domieszki karuku, nie chroni drzewa przed spalaniem, czego dowodzą chaty włościańskie, które spalają się aż do ziemi, chociaż są grubo gliną oblepione. Zjawisko to można wytłumaczyć tylko tem, że zwykła glina po wyschnięciu pęka i

odstaje od drzewa, przyczem powietrze ma dostęp przez powstające rysy i szpary.

Masa ogniochronna, wykonana według wynalazku niniejszego, może służyć z korzyścią do ochrony pawilonów, magazynów, szop i wszelkich innych budowli i przedmiotów drewnianych.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób wyrobu masy ogniochronnej, znamieny tem, że czystą, przesianą glinę miesza się z 5 — 10% wagowemi gorącego roztworu karuku, przyczem roztwór ten zawiera 100 jednostek ciężarowych karuku na 300 jednostek ciężarowych wody, poczem masę po dokładnem przemieszaniu rozściela się na poziomym podkładzie aż do wyschnięcia, a przy użyciu zaś rozrabia się wytworzoną w ten sposób suchą masę ogniochronną wrzącą wodą na roztwór prawie płynny, którym smaruje się cienką warstwą podlegające ochronie przedmioty z drzewa.

Józef Kwiatkowski.

Zastępca: W. Suchowiak,
rzecznik patentowy.